

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide czimezendők az
előfizetési pénznek,
hirdetéseik és nyilvántartási
közlemények.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.

Bérmertetlen küldeményt
nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ, VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felelős-szerkesztő: ifj. Nagy Ferencz.

Badacson.

Van e valaki ki nem hallotta Badacsonnak hírét, ennek a messziről mogorvának tetsző Bázaltkő óriásnak, melyet az ellentétekben gyönyörködő természet oda helyezett a fodros Balaton mellé, hogy ott állandóan élvezze annak gyönyöreit.

A somogyi partokról nézve ezt a hegyet — mely nagyobb részt kopasz homokkal ott sötétedik a szép kék Balaton felett oly benyomást tesz reánk, mintha egy mogorva öregét látnánk, kit nem tud felvidítani az őt körül csokoló, hízlegéseivel elhalmozó, nevetgérező és csacsogó bájos kék szemű unokája, s a szeretett közeledését vissza utlasítva, csak villámairól és dörgéséről tudják azt, hogy a világon van.

De ez nem így van, ez csak a látszat.

Ha a somogyi partokon tova menő utas, vagy a Balaton partjain elmélázó fürdő vendég veszi magának azt a fáradságot, hogy át rándul meg nézni Badacsont, akkor meggyőződik az ellenkezőről.

Akkor látni fogja miként mosolyog az agg hegy vissz fénye a Balaton tükreben, s mily örömmel üdvözlí az érkező vendéget, s ha a hajóból kilépve lábait rá teszi Badacson földjére — tapasztalni fogja — hogy a sziklabérczekkel fedett hegy termékeny oldalán vig élet és szeretett teljes barátság honol.

Az átrándulás a somogyi partokról a zalaira igen szép, kényelmes és olcsó.

Siófoken van a Baross gőzhajó, mely naponként többször szeli át a Balaton tájtékező habjait, az utazó közönségnek Siófokról-Füredre és vissza való szállítása végett; Boglárán és Keszthelyen vannak a Helka és Kelén vitorlás gőzösök, ezek naponként kétszer szállítják az utasokat utazási céljok felé.

Ez utóbbiak — nem hiába viselik a Balaton tündéreinek neveit — valósággal mintegy röpködnek, ha kimentek a sík Balatonra ott fellesznek huzva a duzzadó vitorlák, az utas azt hiszi hogy álmodik, mert amit lát és érez az mind a tengert juttatja eszébe egyedül a tudat hogy ithon van, ébreszti fel a varázslat alól s tölti el egész énjét a büszkeség egy nemével,

mert mégis csak szép ez a mi szülőföldünk.

A hajó mint fecske repül a kikötőhöz, hol kiszállnak utasai

Badacsonban mindjárt barátságosan fogadja az idegent, a Hableány vendéglő körül elterülő szép sűrű park és a vendéglőnek magának nem impozáns de barátságos kinézése.

Ílát ha még odább megyünk, a szőlők között olyan út vezet mely vezetkedik a legkitünőbb klinkerrel, azután a szőlő töké, megvannak rakva fűrtökkel a földtől egész a csucsáig, annyira terem a töke, hogy akár hány ember van ki egy hold földről 120—130 akó bort vár, de az nem is bor hanem élet — láng ital.

Nem is csoda, mert a föld melyben terem a Bazalt törmelék és ősidőkből eredő hamukeverék, hol hantot találni nem lehet.

Ott nem lát az ember egész szőlőket phyloxera által kipusztítva, mert a tulajdonos amint észre veszi egyes helyeken annak nyomait, a még javában termő tökét is kivágatja és eltűzeli hogy a vész ne terjedjen, helyébe pedig azonnal ülteti a kész amerikai tökét.

Legutoljára maradt, pedig legelő kellett volna megemlítenem azt, hogy Zalában ép úgy mint Somogyban a vendég szeretet nem veszett még ki, így az idegennek alkalma van a Badacson szőlőbirtokosok barátságát élvezni, s a hegy levét megköstölöni.

E sorok írójával történt meg egy alkalommal az, hogy a házi gazda egy penészes piszkos öveget hozott fel, a vendégek a lehető legnagyobb bizalmatlansággal tekintettek hol az övegre majd pedig egymásra, de mikor a gazda ki nyitá az öveget és öntött, akkor nem tudta valjon ami a pohárban van olvasztott arany e, vagy ital; a házi gazda zavarta meg a csendet, mondván, tessék megízlelni ez tíz éves badacsoni kéknylelű.

Bizon aki ott töltött csak pár napot is fájó szívvél jön el onnan és iparkodik oda vissza, én is csak úgy bucsuztam: „Isten veled az őszig Badacson.”

Az állandó választmány. folyó hó 18-án d. e. 9 órakor a vármegye székházának kistermében ülést tart,

Az orvosok és természet vizsgálók pécsi gyűlése.

Nem lehet szó nélkül hagynunk azt a mozgalmat, mely a közvetlen szomszédságunkban levő Pécs városát, és az egész ország tudományos dolgokat tárgyaló sajtóját foglalkoztatja.

Negyvenkilenc éve annak, hogy az orvosok és természet vizsgálók legutóbb Pécs városában tartották értekezéseiket, akkor Pécs még majdnem teljesen idegen ajku volt s alig bírt huszezer lakossal, míg most a város teljesen megmagyarosodva majd negyvenezer lakost számlál.

Tekintettel arra, miszerint Pécs a dunántúli kefűlet eme részének legnagyobb városa, mely város a kir. tábla elhelyezése folytán Somogy, Tolna, Zala egyrésze és Baranya megyéknek fő pontjává tétetett, eme haladásnak örülnünk kell, örülnünk kellene nemzeti szempontból még akkor is, ha a földrajzi fekvés nem hozott volna és nem csatolt volna minket oly közel hozzá.

Nem lehet tehát érdektelen az igen tisztelt olvasó közönségére, ha foglalkozunk a nagy számmal össze jött tudósok által folytatott közegészségi, természetrajzi és természettani tá gyalásokkal.

A gyűlésen megjelent az ország minden részéből sok nevezetes tudós, kiknek névsorában számosat találunk olyakat, kiknek neveit Európa szerte ismerik.

A kongresszuson megjelent dr. Chyzer Kornél, miniszteri tanácsos, Fodor József, Szabó Dénes, Dulácska Géza, Entz Géza, Verebelyi László dr. tanárok: Siklósy Gyula, Sztéryni, Lendl, Bécsi Gedeon, Schächter Miksa, Bartseh, Serly, Bors, Konrád Jenő, Glück Ignác orvosok és még számos egyén, kik a gyűlés iránt érdeklődnek.

A gyűlésre megjelent idegenek száma megközelíti a kétszázat.

A folólvadások és értekezések melyeket a tudomány egybejött férfiai tartottak, nagyszerű volt, s bizony nem bánta meg senki, ki magának fáradságot csinált, hogy a kongresszuson megjelenjék.

Elsőnek dr. Fodor József egyetemi tanár. „A betegségre való hajlandóságról tartotta nagyszerű felolvasását, utánna még Dulácska Géza egyetemi tanár tartott értekezést s emlékbeszédet, különben a gyűlés programja a következő volt:

Sebészeti szakosztály.

1. Erőss Gyula dr., egyetemi m. tanár: A tussis convulsiva orvoslásáról.
2. Donnáth Gyula dr., ideg orvos: A recidiváló arcz-ideghüdekről.
3. Preisach és Vas dr.-ok: A keserű anyagok befolyása a gyomor működésére.
4. Feuer Náthán dr., egyetemi m. tanár: Distichiasis-műtétek.
5. Grösz Emil dr., helyettes tanár: A szemteke enucleatiójának indicatiójáról.
6. Bakó Sándor dr., egyetemi m. ta-

nár: A csőszükületek partialis resecti-ójáról.

7. Temesváry Rezső dr. A tejelválasztás némely rendellenességeiről.

8. Neumann József dr. Az orrüregnek folyadékmal való gyógyításáról.

9. Lichtenberg Kornél dr. egyetemi m. tanár: Tárgy fentartva.

10. Váli Fernő dr: A csecsnuyjtvány sebészeti megbetegedése.

11. Konrád Jenő dr. igazgató-főorvos: Elmebántalmakról a gyermekkorban.

12. Leowy Lipót dr. tb. főorvos: Pécs város esatornázási ügye.

13. Fischer dr. Hydrotherapiáról vidéki gyakorlatban.

14. Feleki Hugó dr. műtőorvos: a) A húgyszervek senilis elváltozásaiival kapcsolatos hólyagbántalmakról. b) Nagyító húgycsőtükrő bemutatása. (Megaloskop.)

15. ifj. Siklóssy Gyula dr. Sulconjunctivalis injekciók a trachomás pannus kezelésében.

16. Béla Pál dr. Sebkezelés a szemészetben.

17. Goldberger Ignác dr. Észrevételek az elvetelés körjelzése és gyógykezelése körül.

18. Tuszkay Ödön dr. A méhen kívüli terhességről.

19. Justus Jakab dr. tanársegéd: Újabb vizsgálatok a syphilis okozta vérelváltozásokról, tekintettel a kór folímerésére és gyógyítására.

Társadalmi szakosztály.

20. Kozáry Gyula theologiai tanár, Pécsen: A transformizmus kérdése.

21. Boskovitz Mór dr. orvos, Bártaszk: Az orvosi tudomány evolúciói.

22. Herman A tanár, Budapest: Az orvosok és az etnográfia.

23. Wliskoeki Henrik: A „mensis“ a magyar néphiedelemben.

Gyógyászati szakosztály.

Molnár Nándor dr. Moldoványi István és Rozsnyay Károly előadásai.

A mi szép megyénkben is részt vett dr. Veisz Jakab N-ati díj. orvos, dr. Raksányi Árpád, Salamon Gyula, és Thiring Gusztáv Szigetvárról, továbbá dr. Fischer N. Bacsőről.

Tekintettel arra, hogy Somogyvármegyében mennyi jó hírnevű s tudományos hirben álló orvos van, továbbá tekintettel arra miszerint a kongresszus

színhelye oly közel van, a Somogyvármegyéből megjelentek száma végnélkül kevés, s valóban nem tudjuk megmagyarázni azt, — hogy azok az egyének kiket mi nagyoknak tartunk, mért nem jelennek meg ilyen szellemi küzdőterén, hol pedig emelhetnék a saját jó hírnevüket és reprezentálhatnák a vármegyét.

Vagy tán nem érdemes megjelenni ott, hol az ország legelső szaktekintélyei megjelennek, hogy értekezést tartsanak, s a kor vívmányairól megemlékezve, azt megbeszéljék.

Az előttünk fekvő név sorból kitévő szöveg hála Isten nem mindenütt gondolkodnak így, s a szakemberek messzeföldről is érdemesnek tartják a megjelenést, a többi közt megemlítjük, — Dr. Bartsch József kórházi igazgató Pozsony, dr. Engel Gyula Szeged, dr. Varga Géza m. főorvos Debreczen, dr. Bécsi Gedeon kórh. igazg. Temesvár, dr. Szabó Dénes egyet. tanár Kolozsvár, dr. Schröder Gyula megyei főorvos Sajó Szt. Péter, Mangin Károly megyei főorvos Zala-Egerszeg és még számos kórházi és megyei főorvosok az ország legtávolabbi vidékeiről.

Ha az ember nézi a névsort önkéntelenül felsóhajt s eszébe jut, hogy a tudománynak, ennek a sovány kenyérnek is vannak mégis önzetlen apostolai.

Az ég fizesse meg nekik azt a fáradságot, melyet az emberiség javára magoknak szereznek.

H I R E K.

Felkérjük t. olvasóinkat legyenek szivesek hátralékaikat beküldeni, egyrészt azért, hogy a lap eddigi számadásai lezárhatók legyenek, másrészt pedig azért, hogy a lap szétküldése akadályokba ne ütközzék.

„SOMOGYI UJSÁG“

kiadóhivatala.

— Nagy kor. Özv. Hencz Jánosné sz. Froster Erzsébet — a néhai Froster János volt primási hírnevű jószág kormányzójának nővére 94-ik évében mást is lébtörés következtében Budapesten június 30-án elhunyt. A boldogultat Hencz testvérek mint nagyanyjukat, és számos déd unokája gyászolják.

— Az áll. választmány ülése. Aug. hó haródián tartandó megyei gyűlés tárgysorozatának össze állítása végett, főispán ur ő mélt. az állandó választmány agjait f. hó 18-ának d. e. 9 órájára össze hívta, — a meghívókat Maar Gyula alispán ur az áll. választmány tagjainak már meg is küldötte.

— Tábórnok Kaposvárott. Rózsa tábornok Pécsről f. hó 5-én városunkba érkezett, hogy a honvédség felett szemlét tartson, — mint haljuk igen meglevő, de minden jó sikerülven a Fácánosban ismét lehűtötte magát úgy a tábornok mint a derék tiszt kar. A tábornok megelőgedve távozott.

— Bombák Magyarországon. Lovria Torontól megyei községben Glasz nevű birtokos kastélyában egy pótol gépe találtak. Anarchikus merényletől tartanak, miert is a Vaskapunál dolgozó munkásokat, továbbá az aninai és a resiczai bányaásokat felügyelet alatt tartják, mert állítólag ők készítenének bombákat. Szép hír.

— Mult számunkban említettük, hogy Schubics Lajos iharos-berényi gépész Kund Béla gyilkossága miatt megöregült. A mint értesülünk a szerencsétlen ember valóságos dühöngő örütségbe esett, úgy hogy a tébolydába kellett szállítani.

— A rendőrség figyelmébe. Valóban bosszantó dolog az, hogy városunkban a járdán mindenféle talicskákat, tologatnak hosszú vasrudakat és szálfacat cipelgetnek mintha valóságos országot volna az a — valószínű hogy, a biciklisták is nemsokára a járdán fogják sport élvezeteiket gyakorolni. Több oldalról halottuk már e jogos panaszt, — miert is kötelességünknek tartjuk a tisztelt rendőr kapitány ur figyelmét felhozni, hogy e tühélen állapotoknak valahára vessen véget.

— Ismét egy derék Grúnder van a valaki a ki nem hallotta vagy olvasta a pesti Lőri bankár nevét, ő grúndolta a Lőri J. bank céget és grúndolt minden féle néven, ezim és spekulációkon alapuló sorsjegy üzleteket, melyek alkalmával sok ezer lépő ment embernek a pénzét elszébelte, utolérte végezte, miután a hatóság ebben a nagy meglepetés iger joüzűen szungyikál, elítélte ő maga magát és öngyilkossá lett.

— Bezárattak az iskolák. Megkaptuk az összes kaposvári tanintézetektől az iskolai értesítőt, melyekben az elemi isko-

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Zoraida

Írta: Hegyessy János.

(Folyt.)

Ha még olyan komoly ember volt is Obed-Molláh, ha nem változott el egyetlen arcizma sem a tréfára ha nem esett ki higgadt egykedvűségéből a legnagyobb veszély perzeiben sem, — most még sem tudta megtagadni magától azt, hogy bámulatának kifejezést ne adjon. Ily tökéletes szépséget még férfi szem nem látott soha. Amint előtte állott a hölgy festői nemzeti öltönyében, amiut hosszú szempillák árnyékolta aczéllék szemeit Obed-Molláh férfias arcába mélyosztette, gyermekes ártatlansággal nyujta parányi kezét az izmos férfinak oly elragadó volt, hogy Obed nem érdemlette volna meg a férfi nevet, ha ezen jelenetre, is komoly marad. Szemei szikráztak, melle zihált, orlyukai tágultak mint valami nemese paripák, midőn e tökéletes szépséget meglátta, aki az övé, aki hivatta van őt szeretni, boldogítani. Öntudatlan örömmel szorítva a szép gyermeket izmos keblére és sokáig tartotta átölelve.

Most elkezdődtek a lakodalmi szer-
tartások. Keresztül vitték az új párt a

„szindzsik“ próban, ami abból áll, hogy éles kindzsálokat raknak a földre s a vőlegénynek bekötött szemekkel kell köztük végig lépdelni s a szoba tulsó sarkán álló menyasszonyt megtalálni. Elmondatták velük a korán 32 „szuróját“ 12 szer rendesen 24-szer vissafelé; ki kellett állaniok „burcumkeledet“ ami abból áll, hogy az imának 3 óra hosszat füstölök az új párt mindenféle szagos kábitó füvekkel s azoknak egymást átölelve kell tartaniok, a menyasszony lefátyolozva, s egymást megcsókolni nem szabad; végig vitték az „ülünoboknir“ kinjain. Ez a tréfa nem áll máshol, mint mikor a kábitó füstölés végét érte eléjük raknak mindenféle jó elődeleket azoknak újra 3 óráig kell azokat nézni de hozzányulni nem szabad. Obed-Molláh nyugodt lélekkel hagyott magával tenni mindent de szemét egy perczre le nem vette a szép Zoraidáról. Mikor végre így össze kintzták őket, megkezdődött a tulajdonképeni szertartás az esketés. Hét vén hosszszakálú imán fogta őket közre, rémitette mindenféle tulvilági csodával, úzte ki belőlük „Ahrimaur“, a dzsinneket eltánczoltatták velük „bajraktár“ (zázsló) táncot végre aztán annak rendje módja szerint összeadták őket vagyis Zoraidát átvették az asszonyok és vitték a neki szánt lakóosztályba, Obed-Molláh pedig

átvették a férfiak és vitték a lakomához. Ez pedig nem olyan tréfaság amit minden közönséges halandó csak úgy könnyedén meg tud csinálni. A eszkesz lakomához gyomor és pedig jó gyomor kell.

A közepén áll egy óriási vas kender, rengeteg szírtengerben óriási kecske husok és tenyer nagyságú haluskák uszálnak, azokat úgy kell onnan szépen pusztá kézzel kihúlaszni, mert a eszkesz kanalat nem ismer, a szerencsésen ki fogott falatot azután úgy kell a szájhoz vinni, hogy az ember nyaka mereven s mozdulatlanul álljon, mert meghajolni a szabad eszkesz nem szokott még ilyenkor sem. Ezen jön a tészta, egy óriási gulya alakú csoda olyan mint a sündisznó, a tuskákat képezik az óriási mandulák, mikkél a csoda szörny tele van bökösöve, az egész alkomány kocsonya szerű, ing jobbra-balra.

Most már előkerülnek az övekből a görbe kések, mindenki vág magának belőle egy darabot, de úgy hogy az egésznek eldőlni még sem szabad. A megmaradt részt azután fozja a csagán sabból tenyerében apró golyócskákat csinál mikkél a legelő előbb vendégeket dobál, akik azt pusztá szájával kapkodják el. Ez a legnagyobb megüszteztetés.

Ma az első golyó természetesen

lák és a leány iskolák valóban szép eredményt mutattak fel azonban a gimnáziumi értesítőjéből sajnálattal kell azt tapasztalnunk, hogy sok az elbukottak száma.

— **A tárnóczy tűzoltószerszám- és gépgyár részvénytársaság** igazgatósága ma tartott ülésében az aláírt részvények felosztása iránt határozott. Tekintettel a gazdalközönségnek több vidékről beérkezett azon ohajára, hogy aratás után jegyezhesse, e célra az igazgatóság bizonyos számú részvényeket fentartott.

— **Talán ön is lumpolt?** Khuen Hédervár horvát bán, a majdnem miniszterelnök, a napokban Aradon időzött s a vendéglőben, ahol étkezett, általános érdeklődés tárgya volt. Mielőtt az Aradiak a bánról fölfedezhették volna, addig az megfordult a gőzfürdőben is, ahol a hajnali órákban ő volt az első vendég. Alig élvezte azonban a fürdő gyönyöreit, mikor már egy aradi úr vetődött mellé, a ki barátságosan és ilyen szolito ta meg az ösmerelemet! „Pompás dolog az, lumpolás után ide jönni. Talán ön is lumpolt, hogy ilyen korán került ide a gőzbe?”

— **Hol a rendőrség?** Egy betörő banda üzi egy idő óta rablásait városunkban ma itt, holnap amott tör be lakásokba és pincézekbe. Legutóbb is Scholz Lajos Tallián utcai lakásán a pincze ajtaját fölnyitván, a pinczéből a bort elvitték. De hát a mi rendőrségünk erről mit sem tud — mélységes álmából még az éjjel haza járó mulatók dalai és kurjatangatásai sem ébresztik föl! Pedig a rendőrségnek, azt hisszük feladata a rend esendőbiztonság fentartása. Rendőrség államosítás! jöjjön el a te országod!

— **Disznó tolvajok.** A hételején nem kevesebb mint 22 drb. sertést loptak el Kis-Komárom mellől egy pusztáról. A tolvajok Iháros-Berény felé vették útjukat s valószínűleg Slavóniába indultak zsákmányukkal. A disznók tulajdonosai nyomra követték őket s az Ihá-Berényi erdőben meg is találták a 22 drb. disznót, azonban mivel a fegyveres esavargók lelővéssel nyelgették őket, kénytelenek voltak az üldözéssel felhagyni. A esendőrséget értesítették ugyan, de későn mert mire az inkei őrs kivonult a esavargók nyomtalanul eltűntek.

— **Gavalléros kapezabetyárok.** Horváth (Mikó) József nagykanizsai földmives pálinkát égetett Főrhémez szőlőhegyen.

Jun. 10-én Rozi nevű 17 éves leányától 4 üveg seprő-pálinkát köldött haza. Utközben a leányt négy ismeretlen férfi megállította és követelték tőle, hogy adja át a négy üveg pálinkát. Mikor a leány vonakodott s arra hivatkozott, hogy ha a pálinkát haza nem szállítja, rá kemény büntetés vár; az a férfi, ki megállította, egy egész marok pénzt adott át s az-al nyugtatta meg, hogy majd atyjával beszélni fognak. Azután a négy kapezabetyár eltávozott. Ottthon a leány a pénzt megszámlálta s apróbb, nagyobb pénzmekekben összesen hat forint és egy krajczárt talált kendőjében, hova az adott pénzt kötötte. A kapezabetyárok azonban azt az ígéretet, hogy atyjával végezni fognak, nem teljesítették. Horváth jelentést tett a esendőrségnek. A esendőrség rendőri segélyt is kérvén, nyomoztak rögtön a tetteseket, de még nem sikerült őket kézrekeríteni. A rendőrségnek kihallgatott leány azt mondta, hogy a betyárok közül kettő nadrágban, kettő pedig gatyában volt. Aki vele beszélt, két nadrágos, 40 éves barna már kissé öszülő paraszt ember volt. A nyomozást folytatják.

— **A csizmadia ékes szövege.** Egyik vidéki városban történt, hogy májsztram uram a jóságos atyai intelmek közben úgy megtalálta simogatni hátramozdijának a Janesi gyereknek koponyáját, hogy az beszakadt egy kicsit. Sirva ment a rendőrségre, fájdalomdíjat követelni. Bechálták a májsztramot is.

— Mit szól a Janesi vadjára májszter ur?

— Hát, kérem ez ifju börtényakolmok testi esontozatát nem rossz i-dulatu célzattal indítványoztam hátrányba, mivel én testi domborzatára akartam utalványozni ama súlyos következményű süjtást, de ő lehajolván, hústömörsg helyett, vékony esontváz állapotban levő koponyáját hoztam szétvárosi helyzetbe.

Bármily ékes hangon adta elő a derék csizmadia „a kis bajt,” pénzbírságra ítélték. Arra a felszólításra, hogy felelőzzön, így felelt:

— Tiszta sor! Följebbvezési rekapi-tulacióm néhány szóban kifejezve ez: Tul-zottsági szigort látok főnforogni a hitvány börtényakornoki koponyáért.

— **A kaposvári szabó munkások alakuló szakszerveletének mulatságán.** Felülfizettek Folly József, 4 frt 60. Mang János 2 frt., Dr. Marton Gyula 2 frt., Székely Armin

3 frt., Königsberger Béla 1 frt., Csillag József 1 frt., Kéthelyi Miksa 1 frt., Szvietszky Endre, 1 frt. Eng Imre, 60 kr. Fritz József, 60 kr. Dr. Kvaenya, 60 kr. Konec N, 60 kr. De-ton N, 60 kr. Krén N, 60 kr. Horváth Márton, 60 kr. Tivola Gyula, 60 kr. Stampfer K, 60 kr. Stern Simon, 60 kr. Lusztig Adolf, 60 kr. Czino György, 60 kr. Ronny Bertalan, 60 kr. Szabó János, 60 kr. Krausz Benő, 60 kr. Tiringer János, 60 kr. Szakács János, 50 kr. Schlesinger Katalin, 50 kr. Lovrits Károly, 50 kr. Slovák Bernáth, 50 kr. Varga Pál, 40 kr. Nagy József, 40 kr. Schvarcz Mór 40 kr. Boeskö Antal, 40 kr. Tóth Sándor, 30 kr. Luka Gusztáv 30 kr. Véber Henrik 30 kr. Erhárt János 30 kr. Konu Lajos 30 kr. Gottsag József, 20 kr. Molnár Antal, 20 kr. Janykovsky N. 20 kr. Tóth István, 20 kr. Németh Mihály, 20 kr. Polszter József, 20 kr. Linik Ferencz, 20 kr. Ritler András 20 kr. Edelman Ferencz, 20 kr. Bodó Imre, 20 kr. Zambelli Ferencz, 20 kr. Weisz Samuel, 20 kr. Türihter Ferencz, 20 kr. Garaguj Lajos, 20 kr. Vager János, 20 kr. Özv. Horváth Istvánné, 20 kr. Spicz-er Jenő, 20 kr. Szalmási Ferencz, 20 kr. Rései Simon, 20 kr. Mautner Ferencz, 20 kr. Klein Jakab 20 kr. N. N. 20 kr. Hompola Ödön 20 kr. Hadi István 20 kr. Horváth Imre 20 kr. Rózusz. Márton 20 kr. Csokay N 10. kr. Moór Antal 10 kr. Brúker Ignácz 10 kr. Szekeres Péterné 10 kr. Viszner Frigyesné 10 kr. Czingrádi őrmester 10 kr. Széll István 10 kr. Sillt N. 10 kr. N. N. 10 kr. N. N. 10 kr. Bistrovits Imre 20 kr. Schosberger N. 20 kr. N. N. 20 kr. Váreka Józset 10 kr. Bognár Jakab 20 kr.

Juniális Földvárón.

Hangos volt a földvári Széchenyi liget múlt hó 28-án, a tabi járási jegyzői kar tartotta fényesen sikerült juniálisát e napon, hova távol vidékekről összesereglett a nagyközönség, hogy jól mulasson és a siker annál nagyobb legyen, — továbbá azért is, hogy a junialist rendező jegyzői kar iránti tiszteletének kifejezést adjon.

Virágokban a Balaton parti földvári liget oly gazdag még nem volt soha, mint ezen a napon, a mezők vad virágaival vetekedtek a vidék rózsái, kiket az anyai

Obed-Molláhé. Mikor a „engéteg ételeken szerencsésen átesett a közönség, akkor nagy vedrekben felhordják az erős fűszeres kacheti bort, s megkezdődik a poharazás, és tart végtelenül végtelenül hosszú ideig, amíg t. i. bírja a társaság?

A mohamedán vallású népek közül egyedül a cserkesz issza a bort.

A nagy lakoma után édesdeden alszik Obed, fejét a bájos Zoraida ölébe hajtja, az mint egy gombdos feleségnek illik, páva farkból készült legyezővel hűsíti forró arcát, és viszont az alvó felett. Nehéz álmai lehetnek, mert lélekzete elakad s időnként melle görcsösen zihál.

Zoraida azt gondolja, hogy a szorosán reá tapadó „besmet” szorítja, azért kigombolja annak apró pitykéi, a besmet alatti zerge bőr ing kinyílik s lámi enged a férfi széles doroboru mellét.

Zoraida egyszerre mintha kigyó csipté volna meg sikoltva ugrott fel s kerekre tárgult szemekkel néz a férfi mellére, mintha valami meghüvölte volna reszkető kezével takarja be szemét.

Bizony szegény Zoraidon talán jobban járt volna, ha mérges kigyó marta volna meg, jobban járt volna, ha dzsin-nek hatalmába kerül, mert amit ott látott az rosszabb volt mindezeknél.

Az alvó férfi mellén vérvörös festékek ki volt rajzolva egy hármás kereszt alatta két halál fej, — az orosz roskolnikok ismertető jele. Ebből megtudta a szép Zoraida, hogy férje a bálványozó t. Obed-Molláh áruló.

* * *

Másnap az orosz táborban arra a esodára ébredtek fel, hogy a kasbek tava kiszáradt. Mikor ezt Tsikerkornak bejelentették azonnal összehívta a parancsnokokat és eléjük adta, hogy Oronszy Jánoszláv álöltözetben beférközött Dalfur városba s ott kikémlelte a város gyenge oldalát, most elérkezett a döntő percz.

Kiküldetésének fő célja pedig az volt, hogy a vár természetesen és legerősebb védője a tónak lefolyását megkeresse, annak vizét valamely módon más irányba vezesse s így lehetővé tegye, hogy a csapatok közvetlen a vár közelébe juthassanak, a többi aztán a férfiak dolga.

Ha tehát a tó vize elűnt, úgy Oronszy sikerrel oldotta meg feladatát s levezte valamely általa ismert módon a tó vizét, most tehát bekövetkezett a döntő pillanat. A kalgárok ostoba kézi fegyvereikkel nem állhatnak ellen kézi tusában a modern fegyvereknek ők csak lesből tudnak harcolni. Éjjelkor tehát

az e célra kiszemelt csapatok a kiszáradt mederben a megvirandó falakig hatolnak azt lábtökon megmásszák, ugyanekkor kézi gránáttal jelt adnak, mire az összes ágyuk megkezdik a vár lövetését s egyidejűleg álezázott színleges roham intéztetik a kanyargó szikla fal ellen, hogy a védők erejét megossza.

A főparancsnok a tó mederben elnyomuló csapatoknál fog tartózkodni, a jelentések tehát ide küldendők. Valaki a hadi tanácsban megköczkázta azt az észrevételt, hogy talán meg kellene várni míg Oronszy valami módon hirt ad magáról, vigyázni kell a cserkesszel, mert az ravasz nép. Ezt a böles embert aztán szépen kinevették. Nincs itt többé szükség Oronszy Jánoszlávra, a fő dolog meg van, a tó kiszáradt, ha Jánoszláv tette helyes, ha másokból történt az sem baj, a fő dolog meg van, hogy a nép ez oldalról megközelíthető.

Oronszy személye többé nem számít. S enben tökéletesen igazuk volt, többet aztán a dologról nem is beszéltek, hanem bementek Tsitserkoff táborába s barátságos poharazás között várták a döntő roham idejét.

* * *

szeretet úgy nevelt fel, hogy bár szépségben és bájakban legyőzik a virágok királynéja a rózsát, tövisök még sines, ezért tudnak ők elbájoslni, megigézni de bántani soha.

A júniálison jelen volt hölgyek névsorát közlöm az okból, mert a tisztelt olvasó közönség ama részének, mely a mulatságon részt vett, bizonyára kellemes emléket fogok felújítani; az pedig ki nem volt ott, hadd sajnálja azt, hogy elmaradt.

A jelen volt asszonyok, Brodszky Lajosné Földvár, Brodszky Béláné, P. Szemes, Körmendy Józsefné Karád, Finkei Gyuláné Jaba, Horváth Gáborné, Bernát Kálmánné Tab, Stráner Andorné Miklós Dezsőné Kőtese, Sáfár Jánosné Bábony, Szabady Ignáczné Ltóti, Horváth Károlyné Kiliti, Cserna Sándorné Bálványos, Szabady Antalné Tab, Gál Imréné Adánd, Saller Józsefné Köröshegy, Söpf Ödönné Karád, Rancesik Károlyné, Brüller Jánosné Ságvár, Hanny Imréné Rád Teleki Istvánné Kiliti, Varga Vilmosné Endréd, Horváth Lajosné Zsález Istvánné, Köröshegy, Radó Józsefné Szántód.

Leányok: Brodszky Marietta Földvár Körmendy Eloira és Szerénka Karád, Finkey Juliska Iba p., Saller Irénke Köröshegy, André Elza Mocsolád, Bauer Emuska Nágoes, Kuczor Lujza Nágoes, Varga Lujza Kőtese, Opál Jolán Bábony, Szabady Mariska és Leczike Ltóti, Horváth Éma és Gizike Kiliti, Kéz Irénke Tab, Gál Mariska Adánd, Rancesik Jólánka, Szabady Ida Ságvár, Hanny Aranka és Agát Rád p., Mikovics Anna Török-Becse, Dömötör Emilia Kiliti, Felber Zsófi Zamárdy, Horváth Janka Köröshegy, Radó Ferencz Szántód.

A tabi különben elég jó zenekarnak nem volt tehát nehéz ennyi szép lány mellett az ifjúságot jókedvre hangolni, volt is jó kedv bővében, mely elűzte az erdők dalos lakóit ez éjjelre fészkeikről, zajával és örömeivel.

A bánat természetesen csak azután foglalja el az ifjú szívekben helyét, midőn már a tánczoló, mosolygó párok szétoszolva — távol egymástól — érzik azt, hogy Amor nyíl vesszője őt is megsejtette, s nincs közelében az, kinek jelenléte a sebesülés fájdalmait feledtetné vele.

Pedig bizton állíthatom hogy ily szív sebek ejtettek, mert magam láttam több pajzán Amorkát mint felajzott nyulavat leskelődve várta az alkalmat arra, hogy egyszerre két szívet találhasson, s ez rendesen sikerül is nekik, mert Amorka nagyhamis.

Különböztetted kedélyes történetek nélkül e mulatság sem esett meg, melyekből egypárt elmesélek.

Tánczol egy ifju pár.

A tánczosnő nem nézi tánczosát, hanem egy sarokba van mindig a tekintete, hol egy fiatal ember nagy hévvel látszik udvarolni egy másik szép leánynak.

Tánczosunk észre veszi ezt, balra fordul, a tánczosné nem lát a sarokba.

Jaj, kérem ne tánczoljunk balra, nagyon sédülök.

Nagysád talán nem is táncztól sédül, hisz kitűnő tánczosné, hanem tán a szíve . . .

Ó kérem, ha magával tánczolok nem érzem a szívemet. A tánczos letette tánczosnéját.

Egy ifju pár nevetkezve, trófalódva tárgyalja a polgári házasságot a szünóra alatt, — éppen a hatóság előtt kötendő szerződés pontozatainál vannak.

A mama fél füllel mindig hallja miről tanakodnak a fiatalok, — midőn a vagyoni dolgokról jön elő a szó ő veszi át a társalgás folytatását.

Kérem Pillanes ur, az én leányom pines rá szorulva arra, hogy magát va-

gyonilag biztosítsa, de a férjét minden esetre fogja biztosítani magának s e czélból mi a szerződésben csak azt kötik, ki, hogy a kulesok leányommal lesznek, még a kapu és pince kules is.

Pillanes urnak elment a kedve, elépett a leány mellől, s ezentul csak olyan leányokra pillantgatott kiktől nem nem félti a kapukulesot.

Valaki nagyon sokat rágodott már más emberek erényei és bűnei halmozán mitől elvástak fogai.

Egyszerre nagy öröme lobban, meglát egy kalap mellett diszkeskedő róka és szarvas fogat, ezek jók lesznek neki.

Igaz, hogy természetével a fogak régi gazdái nagyon megegyeztek, különösse a róka természet mely szereti a másét, ő is megszerezte menten a fogakat, kiszedvén azokat helyéről és zsebre vágva őket,

Nem tudom mi a szándéka velük, de a mennyiben kihullott vagy kihullandó fogai helyébe azokat nincs szándéka berakadni, úgy kérem azokat e lapok kiadóhivatalába beküldeni hol az rendes helyére a kalapra vissza fog tűzteni.

A jó kedvvel folyt júniálisról reggeli 5—6 óra közt osztot el a közönség magával vive egy kellemessen eltöltött mulatság emlékeit még az is, ki nem lett ámornak áldozata.

Franciscus.

CSARNOK

Népdal.

E z.

Legkedvesebb virágom a
Szomorú fűz, virága.
Nem hiába szomorúság
Közt jöttem e világra.
Szomorúság közt születtem,
Bánatok közt halok meg.
Osztály részül ez jutott csak
Az én árva szívemnek . . .

Sivár volt az én életem,
Folyton csak bánat győzött.
Nem ragyogott kék szemed rám,
Másnak nyújtott örömet.
Szomorúság közt születtem,
Bánatok halok meg,
Osztályrészül ez jutott csak
Az én árva szívemnek . . .

P. A.

A lilium lovaglása.

Hegy ormán sötétlett Turulvár. Nem lépett falára ellen még, a re kény is félve kuszott föl falára. Évszázadokra forgatjuk vissza a család évkönyveit s mint ritkaságot találjuk említve, hogy a vár torony tetejére repkény is csak egyszer tudott feljutni. annak is csak egy árva esenevész levele jutott a toronyra föl. Ez a levél: zárítva ott van Turulvár Örsné imakönyvében, a mit a XVIII-ik században tettek el a családi ereklje tartójába. (A rossz világ azt állítja, hogy a mai Turulváryék nem tartanak imakönyvet.) A család hölgytagjainak története három korszakra oszlik. Első korszak: a nők imádkoztak, templomba jártak, vezekeltek, hallgatták a kántorok énekét, nyíltan viseltették a tornákon színeiket, a szegényeket házaikban keresték föl és nem csalták meg férjeiket.

Második korszak: Elfelejtették honi nyelvüket, parlítottak, amüiziroztak, minét tánczoltak, az imakönyvet táblájokért tartották, a szakácskönyvet olvasták, de nem tudták. Stammbuchiaikban ezer valon, huszár, dragonyos és gárdatisztól voltak emléksorok, még csak lelkökben csalták meg férjeiket.

Harmadik korszak: Hunczutka, chignon, turnür, krinolin, puff, tunika. Meg-

tanulták, hogy a mi felől ruhájukból hibázik. azt alul uszályban pótolják. A templom, színház a jótékonyosság spor: lett; hamis testük, lelkök. Megesalják férjeiket, megesalják szeretőiket . . .

Turulvár Etelgunda idejében mászott föl a repkény a torony tetejére s ő száritotta meg imakönyvében, sokat imádkozott. Odahaza, erdőn, mezőn, a szegények gunyhójában, a hol az imát elhagyta, azt a helyet mindig virágokkal rakta tele. Imádságos-könyve egész kis herbairum.

Nem volt olyan boldog mint ő, a kinek férje mindennap egy ibolyát vagy más virágot küldött gyors csatlósaiól és pedig annyit, hogy idővel a helyem párnát, melybe bevarta, nem tudta felemelni.

Az ő férje Turulvár Örs, szilaj, kegyetlen kis király volt, egye: len élvezete a vadászat, a harez zaja és jobbágysai vértizzasztó adózatása vala.

Megházasodott, elvette a szép Turulvár Etelgundát, saját unokanővérét, csupán azért, hogy vagyonát szaporítsa és legyen, a ki a rokkát pergesse, mikor ő mámorát alussza ki. Turulvár Etelgundáról írva van Turulvár házi történetében, hogy a gazdag Turulvár Előd egyetlen gyermeke volt; tíz váron kívül 49 mázsa aranyat és 100 mázsa ezüstöt képvisel hozománya . . .

Jámborabb és vallásosabb volt a magyarországi szent Erzsébetnél, szebb Margit királynénál. Elete ina és jótékonyosság között osztott meg.

Imádkozott, hogy a férje szívét meglágyíthassa és felszabadíthassa a szegény jobbágyokat. Sokszor fölajánlotta, hogy ő állja ki a büntetést az elítéltek helyet.

Férje hajthatatlan maradt. Gyönyörködött az emberek kinjaiban.

Hiába esengett a sötét vár fehér liliuma. A férj pusztított kegyetlenül, mint a mocsár mérge lelke.

— Szabaddá akárod tenni e nyomorultakat? — kérde rejét.

— Szabaddá, hadd szünjenek meg kinjaik, ember ember, vér vér, hus a hústól nem különbözik.

— Méltóságodtól való megfélemlítésre bizonyára az a német barát tanít, kit magam helyett imádkozni tartok.

— Nem az tanít, kedves férjem, hanem szívem és lelkem. Ha a nép nem szenvedne, akkor én nemesak féltenelek, tisztelnék, hanem szeretnék is.

— A szerelem jobbágyának való . . .
— Talán ezért is keresik a királyok a szerelmet a jobbágyok gunyhójában, talán a szerelemnek a bibor gyilkosa.

— Badar beszéd, asszonynépség kontyoskodása. A jobbágy rabnak született, maradjon rab . . .

— Szabadítsd föl őket, édes férjem, utat készíteni magadnak a mennyországba s ezt az utat, melyen a szegénytől nem szednek vámot, nem készíthetik el csak szabad jobbágyok.

— Ne ingerelj . . .

— Férjem, uram! Emlékezzél a remete jóslatára. Koporsód a nélkül teszik a sziklakriptába, hogy lennének gyermekeid, kik megírják. Lásd, ha véredből nem lesznek is, jobbágysaid ezrei siratnak meg.

— Ne kísérs, asszony. Tudod-e a jóslatot mihez kötötte a remete.

— Tudom.

— És meg mered tenni?

— A te apai örömedért, a te szerelmed megnyeréséért igen.

— Jól van. Legyenek szabadok jobbágysaim, de neked, a mint a remete jósola, végig kell lovagolnod két falumon és pedig úgy, hogy lilium testedhez legközelebb legyen a levegő és alakod árnyékát ruhád ne tüntesse föl.

— Végig lovagolok. Szemeim az égre emelem, és azt hiszem, szemérmem megóvására segítségre jön az Isten.

A csatlósok és hírnökök kihirdették hogy Turulvár örnöje megváltja jobbágyságai szenvedéseit.

Holnap, mikor a szentegyházat körüljárják a hívek, Turulvár úrasszonya végig megy a falun lóháton és pedig úgy hogy szolgálóleányainak nem szabad őt feltöltöztetni.

Az egész falu népe örömmel rebegett az ég és föld alkotójához és kérték a mindenek óráit, hogy vegye el az ilyen esetekben leginkább nyilvánuló kíváncsiság hajlamát.

Az öregebbek nyíltan kimondták hogy óvakodják a kegyelmes úrnőre nézni bárki, mert annak ártatlansága úgy fénylik lilium termetén, hogy a meddig a látás szolgál, annyira vakít.

Másnap a vár ura maga nyergelt lovat, maga ültette föl a szép asszonyt lovára, mert nem találkozott sem csatlós, sem jobbágy, ki erre vállalkozott volna. A vár úrasszonya a mint lovát vágatásba kapta, kibontotta aranyszőke haját, melyben a nap úgy tündöklött, mintha gyémántpalást lett volna.

Hiába csengett a kápolna megváltást hirdető harangja, nem jön ájtatoskodó a szent beszédre, a pap beszélt magának. Az emberek elbujtak házaikba Fejeiket eltakarták, az ablakokat betették.

A várur a jó szívnek a szemérm rovására hozott nagy áldozatát látva utánna akart rohanni feleségének, a szerelem a féltékenység vett rajta erőt, de lebilincselte azt egy áhítatos érzés, szent asszonyt látott maga előtt s úgy érezte, hogy a mint a ló egy óriási porfelleget vet felesége körül s egy-egy tömeg port a ló eltipor, el vannak tiporva az ő kegyetlen érzése is.

Mikor a vár úrasszonya visszalovagolt, újra harangoztak a templomban, a nép tödült az Isten házába.

Csatlósok, hírnökök hirdették szabadságukat. A várból az úrasszony és az ur kezét közben fogva jöttek a templomba, meghallgatni a legszebb zenét, egy szabad nép Te Deumát.

Gyönyörű jelenet csak s egy vásott suhancz nem látta, kíváncsiságát akarván kielégíteni, ránézett a lilium öltözetében lovagló úrasszonyra és megvakult. Ma az ilyen jelenetért beliptdíjat szednének, ha érdemes volna az álfogak, álhajak, álkelemek napjába nézni.

E. Gy.

Híres férfiak a nőkről.

Midőn Milontól, az „Elveszett paradicsom“ nagynevű költőjétől azt kérdezték: taníttatja-e leányát néhány idegen nyelvre, nemmel válaszolt, mert szerinte a nőnek egy nyelv untig elég. Arra a kérdésre, hogy miért koronázható királyné a trónörökös már tizenégy éves korában, nősülnie pedig csak tizenhét éves korában szabad, azt felelte Milton, hogy ez azért van, mert nehezebb egy nő felett uralkodni, mint egy egész királyságon.

Aristip görög bölcse az egy barátjának, ki azt kérdezte tőle, hogy milyen nőt vegyen feleségül, a következő tanácsot adott: — En egyáltalán nem tanácsolom a nősülést mert ha szép nőt kapsz feleségül, az nem fog csálni, ha csúnyát kapsz, nem fogod szeretni. Ha szegény lesz, akkor megront, ha gazdag, rabszolgájává teszed. Ha szellemes lesz, meg fog majd vetni, ha buta akkor csak unatkozik vele, ha pedig gonosz, akkor kész házában a pokol — A görög

bölcse az ez ítélete azonban ne kedvetlenítse el a nőket, mert ez még nyíltan azokhoz képest, miket Görögország többi nagy gondolkodói nyilvánítottak, kik még azt is kétségbe vonták, hogy vajjon van-e a nőknek lelke.

Jókai Mór koszos regényírónk pedig nem is régen így nyilatkozott:

„A nők kétfélék, nevezetesen vagy olyanok, kiknek van szívük, ezek egyet szeretnek, vagy olyanok kiknek nincsen szívük, ezek százat szeretnek.“

Paul Jean német regényíró mondomta e szavakat:

„A nő az utolsó barát, ki a férfit szerencsétlenségében el nem hagyja.“

A Nagy Napoleon, ki a női képességeket nagyrabecsülte (ha csak képességeiket nem használták fel ellene, mint például Stael asszony), úgy nyilatkozott, hogy vannak nők, kiknek egyedüli hibájuk, hogy nem férfiak.

Schiller német költő, kinek a nők hivatását illető nézete a legeszményibb, a következő mondással jellemzi a példás asszonyt:

„Mi a legboldogabb állam ismertető jele? Az, ami az asszonyé. Tudniillik az, hogy egyikről sem beszélnek.“

Somogyvármegye alispánjától.

18554 sz.

1894.

Pályázat.

Somogyvármegye araszékénél üresedésben levő, 690 frt fizetéssel, 30 frt évi pótdíjjal és 100 frt lakpénz javadalmazott aljegyzői állásnak a folyó évi augusztusi évnegyedes közgyűlés első napján választás után leendő betöltése céljából a szervezési szabályrendelet 38. §-a értelmében felhívtnak mindazok, kik ezen állásra kijelöltetni kívánnak, hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényüket a közgyűlés megnyitása előtt főispán ur Öméltóságánál annál inkább benyújtják, mert a későbbi jelentkezések a kijelölt választmány által figyelembe nem vétetnek.

Kaposvár, 1894. július hó 3-án.

Alispán hiv. távol:

Gabsovits,
főjegyző.

14715. sz.

1894.

Árlejtési hirdetmény.

A csurgói főszolgabírói hivatalos helyiség kibővítése, és a főszolgabírói lakás átalakítása Kaposváron, hivatalos helyiségben 1894. évi július hó 16-án d. e. 9 órakor tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalás útján fog biztosítani. A hivatal helyiségek építkezési 3582 frt 28 kr. költségeire a lakhelyiség 934 „ 19 „

Összesen tehát 4516 „ 47 „

átalakítására van előirányozva.

Szabályszerűen kiállított, 50 kros bélyeggel ellátott s a kellő 10 % bántpénzt tartalmazó írásbeli ajánlatok csakis az árlejtés megkezdése előtt 8 1/2 óráig fogadtnak el; — később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatban azon egyénnek vagy cégnek neve, polgári állása és lakhelye, melyek az esetleg kötendő szerződésbe mint szerződő felek beiktatandók lesznek, határozottan megjelölendők. Az ajánlatban továbbá kiteendő betűkkel és számokkal azon százalék, melyek a költségvetésben foglalt árból való leengedése, esetleg ezen való felülfizetése mellett kijelendő az ajánlattevő ajánlat tárgyát képező munkára vagy szállításra vállalkozni.

Kiteendő végre az ajánlatban, hogy ajánlattevő az építési műveletet és a helyi viszonyokat teljesen ismeri.

Oly ajánlat, mely nem határozott árt tartalmaz, figyelembe nem vétetik.

A bántpénz vagy készpénzben vagy magyar járadék (Rente) kötvényekben, magyar földterhermentesítési kötvényekben, szőlődézsma — válság kötvényekben, magyar vasúti kötvényekben, magyar sorosolási kölesön kötvényekben, az állami kamatbiztosítással ellátott és a forgalomnak egész kiterjedésükben átadott magyar vasutak elsőbbségi kötvényeiben esetleg egyéb ovadékképes értékpapírokban teendő le.

A műveleti iratok a kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban betekinthetők.

Kelt Kaposvár, 1894. évi június hó 30-án.

Alispán helyett:

Gabsovits,
főjegyző.

Eladó

egy használt, de teljesen üzemképes

Clayton & Shuttleworth-féle
8 lóerejű cséplőgép locomóbillal együtt.

Közelebbit: Freund Ferencznél

3-3.

Pusztá-Berényben u.p. Lengyeltóti.

Hirdetmény.

A nagyérdemű közönség becses tudomására hozom, hogy a

**„Kőbányai Polgári Sörfőzde“
főraktárát**

Somogy megyére átvettem.

Raktáron tartok:

**POLGÁR SÖRT,
SZ. ISTVÁN SÖRT**
(á la pilseni)

mely sörök Somogy megyében egyedül csakis nálam kaphatók s a t. közönség részére azt Zárda-utcai házamnál 25 literes hordókban és palackokban fogom kiszolgáltatni.

Kaposvár, 1894. május hóban.

BERGER IGNÁCZ

sör és bor nagykereskedő.

12—5

POSGAY SÁNDOR

gép- és lakatosgyára Kaposvárott

Sétater-utca 15. sz.

Elvállal mindennemű gépek, különösen varrógépek győkeres javítását jótállás mellett jutányos árért; ugyszinté gőzcséplőgépek kezelését, kiválólag ajánlja rézöntődjét.

Továbbá új szivattyus kutak, tűzifecskendők, tizedes mérlegek készítését, saját találmányu

felnyithatlan biztonsági zárait

kevés tüzelő anyaggal használható vas tűzhelyeit és szobasűr-gönyeit. Elvállal mindennemű saját készítményű épület lakatos munkát, melyet nem a vásárusnál szerez be, mint más lakatosok az öntött vasalást, hanem azt maga készíti, miért is munkájáért felelősséget is vállal.

Végre tudatja a gőzgéptulajdonos urakkal, hogy a gőzcséplőgépek a sok kontár gépkezelők által szakszerűen nem kezeltetnek s nem javittatnak, miért is ma már sok gép idő nap előtt tönkre jut, így vagy eladni, vagy becsereélni kénytelen a gazdaközönség, mind mellőzve lesz az a aggály, ha hozzám fordulnak javítás és kezelés végett, mely csekélységbe kerül, mert csak a gépnek szabálytalan összeállítása van a hiba, innéut van, hogy a gép contra gőzzel dolgozik felesleges tüzelőanyagot és vizet kíván és erőt még sem bír fejteni, innéut van, hogy a tüzesővek megfolynak és a tűzszekrény elég; továbbá a szalma törekrázó és dobtengely, ha már egészen laposra elkopott, saját találmánya szerint megacélozza, melynek jóságáért kezkesedik és csak fele árba kerül mint az új.

Teljes tisztelettel

POSGAY SÁNDOR

műhelyet okl. gépész és lakatos.

Birtok eladás.

Szill község közelében levő magyaródi pusztá, mely
325—330 hold kitűnő szántóföldből áll,
jutányos feltételek mellett eladó.

A birtok el van látva a kellő gazdasági épületekkel és lakóházzal, vevő a birtokot

folyó évi október hó 1-én

átveheti, a birtokra vonatkozólag bővebb felvilágosítást ad.

Berger Ignác,
Kaposvárott.

6—1